

درې ګوني اصول

د

امام محمد بن عبدالوهاب رحمه الله
ليکنه

بري گوني اصول

دري اصول

د امام محمد بن عبدالوهاب رحمه الله ليکنه

پوه شه - الله تعالى دې وېينه - چې مونږ بايد څلور مسئلې زده کړو:

لمړی: علم يعني دالله تعالى پيژندنه، او د هغه د نبي پيژندنه، او د اسلام د دين پيژندنه په دلايلو سره.

دويم: په علم عمل کول.

درېم: علم ته دعوت کول.

څلورم: په دې لاره کې په کړاونو صبر کول.

ددې دليل داده چې الله تعالى وايي بسم الله الرحمن الرحيم: وَالْعَصْرُ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ۝ سورة العصر.

برې ګوني اصول

امام شافعي رحمه الله ويلي و: كه الله تعالى له دې سورت ته پرته هېڅ بل دليل نه واى نازل كړى، نو همدا سورت د دليل لپاره پوره و.

او امام بخاري رحمه الله تعالى ويلي دي: د علم باب له قول او عمل څخه مخكې ده، او دليل يې د الله تعالى دا قول ده: (فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ) محمد ۱۹.

نو پيل په علم او پوهه شوى مخكې له قول او عمل څخه.

نو ګرانه وروره پوه شه چې په هر مسلمان او مسلماننه باندې واجب ده چې دا لاندې درې مسئلې زده كړي او عمل ورباندې وكړي:

لمړى: الله تعالى مونږ پيدا كړي يو او روزي يې راكړې ده، او بيا يې هسې نه يو پرېښي، بلكې مونږ ته يې رسول را ليرلى، نو كه چا يې اطاعت وكړ جنت به داخل شي او كه چا يې سرغړونه وكړه دوزخ ته به داخل شي، دليل يې د الله تعالى قول ده چې وايي: (إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا

بري گوني اصول

شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا (١٥) فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا (المزمل: ١٥-١٦)

دويم: الله په دې ناخوښه ده چې څوک ورسره شريک ونيسي، که هغه شريک يې ملايکه وي که رسول. ددې دليل د الله تعالى قول ده چې ويلي يې دي: (وَ أَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا) الجن ١٨.

دريم: هغه څوک چې د رسول اطاعت وکړي، او د الله تعالى توحيد وکړي، نو هغه ته نه ده روا چې له هغه چا سره ملگرتيا وکړي چې هغه د الله تعالى او دهغه د رسول دښمن وي، که يې ډير خپل هم وي، او دليل يې د الله تعالى دا قول ده چې وايي: (لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَ آيَدَهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ وَ يُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوا عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) المجادلة ٢٢.

بري گوني اصول

پوه شه - الله تعالى دې تا خپلي لاری ته هدايت کړی - چې هغه حنفييت چې د ابراهيم عليه السلام ملت ده، داده چې د الله تعالى عبادت وکړي، يوازي دهغه، او په اخلاص سره، چې په دې سره الله تعالى ټولو ته امر کړی، او د همدې کار لپاره يې پيدا کړي دي، لکه چې الله تعالى داسې ويلي دي: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ) الذاريات ۵۶. او د يَعْبُدُونِ معنا يُؤَدُّونَ.

تر ټولو غټ امر چې الله تعالى مونږ ورباندې مکلف کړي يو هغه توحيد ده، چې توحيد د الله تعالى يواځې گڼل دي، په عبادت کې، او تر ټولو لويه ناروا چې الله تعالى مونږ ورڅخه منع کړي يو ، هغه شرک ده، چې شرک له الله تعالى سره د بل چا شريکول دي، ددې دليل د الله تعالى دا قول ده: (وَعِبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا) النساء ۳۶

نو که چا در ته وويل چې هغه درې اصول کوم دي چې انسان ته يې پيژندل لازمی او فرض دي؟

بري گوني اصول

نو ته به ورته وايي: بنده بايد خپل رب وپيژني، خپل دين وپيژني، او خپل نبي محمد صلی الله عليه وسلم وپيژني.

لمړی اصل

نو که چا درته وويل چې: رب دې څوک ده؟

نو ورته ووايه چې رب مې هغه څوک ده چې زه يې پيدا کړی يم، او ټول عالم يې په خپل نعمت سره پيدا کړی ده، هغه زما معبود ده، او له هغه پرته بل معبود نه لرم، دليل يې دا قول د الله تعالى ⁷ ده چې وايي: اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الفاتحه ۲.

او له الله پرته نور هر څه عالم ده، چې زه هم له دې عالم څخه يو يم.

او که بيا يې درته وويل چې رب دې په څه شي وپيژانده؟

نو ورته ووايه چې له نينو او مخلوقاتو څخه مې وپيژانده، او له نينو څخه يې شپه او ورځ دي، لمر او

بري گوني اصول

سپوږمۍ دي، او له مخلوقاتو څخه يې اوه اسمانونه، اوه ځمکې او په هغو کې چې څه شی موجود دي ټول يې مخلوقات دي. او دليل يې د الله تعالى دا قول ده چې وايي: (وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ) فصلت (۳۷). او همدارنگه الله تعالى وايي: (إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ) الاعراف ۵۴.

او رب: د عبادت وړ ده، او دليل يې دا قول د الله تعالى ده: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) (الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ) البقرة ۲۱-۲۲.

ابن كثير صاحب وايي چې د دغو شيانو خالق د عبادت مستحق ده.

بري گوني اصول

او د عبادت ډولونه چې په هغه باندې الله تعالى امر کړی، لکه اسلام، ايمان، نيکي کول، او له الله تعالى څخه غوښتنه يا دعاء کول، له الله تعالى څخه ويره کول، د هغه څخه هيله درلودل، په الله تعالى توکل کول، او له الله سره مينه کول، له هغه څخه ويره کول، هغه ته خشوع او عاجزي کول، له هغه څخه مرسته غوښتل، الله تعالى خپل وکيل ټاکل، له هغه مرسته غوښتل، هغه ته پناه وروړل، ذبح ورته کول، نذر ورته کول، او نور داسې عبادات چې الله تعالى ورباندې امر کړی ټول د الله تعالى لپاره کيږي.

او دليل يې دالله تعالى قول ده: (وَ أَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللّٰهِ أَحَدًا) الجن ۱۸.

نو که چا د بل شي عبادت وکړ نو هغه مشرک او کافر ده.

او دليل يې د الله تعالى قول ده: (وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ) المؤمنون ۱۱۷

برې ګوني اصول

او په حديث شريف كې راغلي: (الدعاء مُخ العبادۃ).
دعاء د عبادت ماغزه دي.

او دليل قول د الله تعالى ده: (وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ) غافر ۶۰.

او د ويرې دليل دا قول د الله تعالى ده: (فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) آل عمران ۱۷۵.

الله تعالى نه د هيلي لرلو دليل: (فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا) الكهف ۱۱۰.

د توكل دليل، الله تعالى وايي: (وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) المائدة ۲۳. او همدارنګه دا قول د الله تعالى: (وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ) الطلاق ۳.

برې ګوني اصول

د رغبت، رهبت او خشوع دليل، د الله تعالى قول ده:
(إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا
وَكَانُوا خَاشِعِينَ) الأنبياء ٩٠.

د ويرې دليل، الله تعالى وايي: (فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي)
البقرة ١٥٠.

الله تعالى ته د سپارلو دليل، الله تعالى وايي: (وَ أَنْيُبُوا إِلَى
رَبِّكُمْ وَ أَسْلِمُوا لَهُ) الزمر ٥٤.

د مرستي دليل، الله تعالى وايي: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ
نَسْتَعِينُ) الفاتحه ١. او همدارنګه په حديث شريف کې
راغلي، (إذا استعنت فاستعن بالله).

الله تعالى ته د پناه ور وړلو دليل، قوله تعالى: (قُلْ أَعُوذُ
بِرَبِّ النَّاسِ) الناس ١.

له الله تعالى د مرستي غوښتلو دليل، إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ
فَاسْتَجَابَ لَكُمْ) الأنفال ٩.

بري گوني اصول

الله تعالى ته د ذبحي دليل، الله تعالى وايي: (قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ) الأنعام ١٦٣.

او په حديث كي راغلي: (لعن الله من ذبح لغير الله).

د نذر دليل، الله تعالى وايي: (يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا) الإنسان ٧.

دويم اصل

د اسلام د دين پيژندل په دلايلو سره

اسلام، الله تعالى ته په توحيد سره تسليميدل ، الله ته په طاعت سره غاړه كينودل، او له شرك او له اهل شرك څخه برائت ته ويل كيږي.

اسلام درې مرتبي لري: اسلام، ايمان او احسان يعنې نيكي چې هره مرتبه بيا ځانته اركان لري.

بري گوني اصول

نو د اسلام ارکان پنځه دي: لمړی د شهادت کلمه ده، لاَ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، دويم لمونځ کول دي، دريم د زکات ورکول، څلورم روژه نيول، او پنځم د بيت الله شريفې حج کول دي.

د شهادت د کلمي دليل، الله تعالى وايي: (شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَالْأَعْلَمُ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) آل عمران ۱۸.

معنا يې داده چې بل په حقه معبود نشته مگر يو الله ده، (لا إِلَهَ) نفی کوونکې ددې ده چې څوک د بل چا عبادت وکړي، (إِلَّا اللَّهُ) بيا ددې ثابتوونکې ده چې الله تعالى ته بايد په توحيد سره عبادت وشي، او شريک ورسره ونه نيول شي، لکه څنگه چې په خپله پاچاهي کې هم ورسره شريک نشته.

او ددې آيت تفسير په بل آيت کې راغلی چې الله تعالى وايي: (وَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا

بري گوني اصول

تَعْبُدُونَ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ۖ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً
فِي عَقْبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (الزخرف ٢٦-٢٧).

او همدارنگه دا قول د الله تعالى: (قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ
بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ) آل عمران: ٦٤

او ددې چې أن محمدا رسول الله دليل قول د الله تعالى ده:
(لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ
عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ) التوبة ١٢٨.

او ددې معنا چې أن محمدا رسول الله بايد د نبي صلى الله
عليه وسلم اطاعت وشي په هغه شيانو چې امر يې پرې
كړی، او هغه څه چې يې راوړي بايد تصديق يې وشي،
او هغه څه چې يې منع كړي بايد اجتناب ترې وشي، او د
الله تعالى عبادت ونشي مگر په هغه ډول چې نبي صلى
الله عليه وسلم رابنودلي.

بري گوني اصول

او د زکات، او لمانځه دليل، او د توحيد تفسير داسي ده: الله تعالى وايي: (وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ) البينة ۵.

د روژي دليل الله تعالى وايي: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) البقرة ۱۸۳.

د حج دليل، الله تعالى وايي: (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ) آل عمران: ۹۷.

دويمه مرتبه:

ايمان ايمان څو اويا ځانگي لري، چي تر ټولو لوړه ځانگه يي (لا اله الا الله) ده، او ټيټه ځانگه يي له لاري څخه د هغي ډبري چي خلکو ته ازار رسوي دهغي لري

بري گوني اصول

کول دي، او همدارنگه شرم او حياء د ايمان يوه څانگه ده.

د ايمان ارکان شپږ دي: ايمان ده په الله تعالى، د الله تعالى په ملائکو، د الله تعالى په کتابونو، د آخرت په ورځ، او د قدر په خير او شر.

او په دغو شپږو ارکانو دليل د الله تعالى قول ده چې ويلي يي دي: (لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ) البقرة ۱۷۷.

او د قدر دليل د الله تبارک و تعالى دا قول ده چې فرمايلي يي دي: (إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ) القمر ۴۹.

دریمه مرتبه:

احسان يا نيکي په عبادت کي دا خپله يو رکن ده چې (أن تعبد الله كأنک تراه، فان لم تکن تراه فانه يراک). ژباړه: د

بري گوني اصول

الله تعالى داسې عبادت كوه لكه ته چې الله تعالى ويني، خو كه ته يې ويني هم نه، نو هغه خو تا ويني.

او دليل يې دا قول د الله تعالى ده چې وايي: (إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ تَقُواْ وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ) النحل: ١٢٨.

او دا قول د الله تعالى (وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ) الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ» وَتَقْلُبُكَ فِي السَّاجِدِينَ» إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) الشعراء: ٢٢٠-٢١٧.

او دا قول د الله تعالى: (وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ) يونس: ٦١.

او په حديثو كې يې دليل د جبريل مشهور حديث ده له عمر بن الخطاب رضی الله عنه څخه روايت ده، چې ويلي يې دي: (بينما نحن جلوس عند النبي صلى الله عليه وسلم إذ طلع علينا رجلٌ شديد بياض الثياب، شديد سواد الشعر، لا يُرى عليه أثر السفر، ولا يعرفه منا أحد، فجلس

بري گوني اصول

إلى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَسْنَدَ رِكَبَتَيْهِ إِلَى رِكَبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ. قَالَ: (أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحِجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا). قَالَ: صَدَقْتَ. فَعَجَبْنَا لَهُ بِسَأْهِ وَيُصَدِّقُهُ. قَالَ: أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ، قَالَ: (أَنْ تَوْمَنَ بِاللَّهِ وَبِمَلَائِكَتِهِ، وَبِكُتُبِهِ، وَبِرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَبِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ). قَالَ: أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ. قَالَ: (أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَانْهَ يَرَاكَ). قَالَ أَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ. قَالَ: (مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ). قَالَ: أَخْبِرْنِي عَنِ أَمَارَاتِهَا. قَالَ: (أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ) قَالَ: فَمَضَى. فَلَبِثْنَا مَلِيًّا. فَقَالَ: (يَا عَمْرُؤُ اتَّدِرُونَ مَنِ السَّائِلِ) قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: (هَذَا جَبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ أَمْرَ دِينِكُمْ).

ژباړه: په داسې حال کې چې مونږ له نبي صلي الله عليه وسلم سره ناست و، په مونږ يو راغی چې ډير سپين کالی يې اغوستي و، ويښتان يې ډير تور و، او د سفر نښې نه

سړي گوني اصول

ورباندي مالوميدې، او مونږ يوه هم دا سړی نه پيژانده، نو نبي صلی الله عليه وسلم ته ورکيناست، او خپل د زنگنو سترگي يې د نبي صلی الله عليه وسلم د زنگنو له سترگو سره وجنگولې، او خپل لاسونه يې په خپلو ورنو کېښودل، او ويې ويل: اي محمده، اسلام څه ته وايي؟ هغه ورته وويل: (چې دا کلمه ووايي لا إله إلا الله و أن محمد رسول الله، او لمونځ وکړي، او زکات ورکړي، او روژه ونيسي، او که دې وس و، نو حج هم وکړي) سړي وويل: ريښتيا دې وويل، نو مونږ ورته حيران شوو چې هم پوښتنه کوي او هم بيا تصديق کوي، بيا يې وويل ايمان څه ته وايي؟ نبي صلی الله عليه وسلم ورته وويل: (چې په الله ايمان راوړي، او په ملايکو، کتابونو، رسولانو، د آخرت په ورځې، او دا چې قدر د خير او شر د الله تعالی له طرفه ده په دې ايمان راوړي).

سړي بيا وويل: احسان څه ته وايي؟ ورته يې وويل: (چې د الله تعالی عبادت وکړي لکه چې ته يې وينې که يې ته وينې هم نه خو هغه خو تا وينې). بيا سړي وويل چې له

برې ګوني اصول

قيامت نه مې خبر کړه؟ نبي صلی الله عليه وسلم ورته وويل: (له سوال کړل شوې (نبي صلی الله عليه وسلم) څخه سوال کوونکې ښه پوهيږي). بيا سړي وويل: علامې يې راته ووايه؟ ورته يې وويل: (چې مينځه خپله خاونده وزيروي، او چې وويني هغه پښې لوڅي، ځان لوڅي، د کورنۍ پيټي، د پسونو څروونکي، چې په ښو کورونو کې اوسيږي). عمر رضي الله عنه وايي بيا سړی ولاړ، او مونږ يو څه ځنډ غلي کيناستو، نو نبي صلی الله عليه وسلم وويل: (اې عمره ايا تاسو پوهيږی چې پوښتنې کوونکې څوک و؟) مونږ وويل الله او د هغه رسول ښه پوهيږي. نو نبي صلی الله عليه وسلم وويل: (دا جبريل و، راغلی و، چې تاسو ته مو د دين چارې در زده کړي).

بري گوني اصول

دریم اصل

دخپل پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم پیژندنه:

هغه محمد د عبدالله زوی د عبد المطلب زوی د هاشم زوی او هاشم له قریشو څخه و، او قریش له عربو څخه دي، او عرب د اسماعیل بن ابراهیم الخلیل علیهما السلام له اولادې څخه دي، محمد صلی الله علیه وسلم دري شپيته کاله عمر درلود، چي څلویښت کاله يي له نبوت څخه مخکي او درويشت کاله نبي او رسول و، د (اِقْرَأْ) په کلمي سره نبي شو، او د (الْمَدْتِّرُ) په کلمي سره رسول شو، اصلی وطن يي مکه وه، او الله تعالی ددې لپاره را لیږلی و، چي خلک له شرکه وویروي او خلک يي توحید ته رابلل.

او دلیل يي د الله تعالی دا قول ده: (يَا أَيُّهَا الْمُدْتِّرُ (۱) قُمْ فَأَنْذِرْ (۲) وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ (۳) وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ (۴) وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ (۵) وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ (۶) وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ (۷)) المدثر ۱-۷.

برې ګوني اصول

او د (قم فَأَنْذِرْ) معنی ویروول دي له شرک څخه، او توحید ته رابلل دي.

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ: یعنې په توحید سره یې لوی وګڼه.

وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ: یعنې خپل اعمال له شرک څخه پاک کړه.

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ: رجز یعنې بتان، او هجر پرېښودلو ته او قطع کولو ته وایي او له بتانو څخه برائت ته ویل کیږي.

په دې کار سره یې لس کاله تیر شول، چې خلک یې توحید ته رابلل، او له لسو کالو وروسته اسمان ته وخوت، او پنځه لمونځونه ورباندې فرض شول، او په مکه کې یې درې کاله لمونځ وکړ او له هغه وروسته ورته مدینې ته په هجرت امر وشو.

او هجرت په دغه امت یوه فریضه ده، چې هجرت د شرک له وطن څخه د اسلام وطن ته تللو ته ویل کیږي، هجرت د قیامت تر ورځې پورې باقی ده.

بري گوني اصول

او دليل يې قول د الله تعالى ده: ((إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا) إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا) فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ((النساء: ۹۹-۹۷.

او دا قول د الله تعالى: (يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ) العنكبوت ۵۶.

بغوي رحمه الله وايي: ددې آيت د نازلیدو سبب په مکه کې هغه مسلمانان و، چې هجرت يې نه و، کړی، او الله تعالى دوی ته د مؤمنانو خطاب کړی.

او په حديثو کې د هجرت دليل، د نبي صلی الله عليه وسلم قول ده (لا تتقطع الهجرة حتى تنتقطع التوبة ولا تنتقطع التوبة حتى تطلع الشمس من مغربها).

بري گوني اصول

ژباړه: هجرت تر هغو نه ختمیږي تر څو چې توبه قطع شي، او توبه تر هغو نه قطع کیږي تر څو چې لمر له لويديځ څخه را وڅیږي).

نو کله چې په مدينه کې پاتې شو، د اسلام په نورو شرائعو لکه زکات، روژه، حج، آذان، جهاد، امر په معروف او نهی له منکره، او نورو شرائعو باندې هم مأمور شو، دې کار لس کاله ونيول، او له هغه وروسته وفات شو صلی الله عليه وسلم، او دين يې باقي ده.

او دا يې دين ده، داسې خیر نشته چې هغه صلی الله عليه وسلم دې خپل امت ته د هغه خیر خواته لارښوونه نه وي کړي، او داسې شر نشته چې هغه مبارک دې له هغه شر څخه خلک نه وي وپړولي، او هغه خیر چې امت ته يې وربښودلی: توحيد ده او ټول هغه څه دي چې د الله تعالی خوښیږي او پرې راضي کیږي.

او هغه شر چې مونږ يې ورڅخه منع کړي یو: شرک ده او ټول هغه څه دي چې الله تعالی يې بد ایسوي، او منع

مړي گوني اصول

بي ورځه كړي، الله تعالى د ټولو خلكو لپاره را ليږلي و، او طاعت يې په ټولو مخلوقاتو كه پيريان دي كه انسانان فرض ده، او دليل يې، دا قول د الله تعالى ده: (قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا) الأعراف ١٥٨ آيت. او الله تعالى په ده باندې خپل دين پوره كړى دليل يې قول د الله تعالى ده: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا) المائدة ٣ آيت.

د نبي صلى الله عليه وسلم د مړي دليل دا قول د الله تعالى ده: (إِنَّكَ مَيِّتٌ وَ إِنَّهُمْ مَيِّتُونَ * ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ) الزمر ٣١-٣٠.

او خلك چې كله مړه شي بيرته به د قيامت په ورځ را ژوندي كيږي او دليل يې دا قول د الله تعالى ده: (مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَ فِيهَا نُعِيدُكُمْ وَ مِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى) طه: ٥٥.

او دا قول د الله تعالى: (وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَ يُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا) نوح: ١٨-١٧.

بري گوني اصول

او له ژوند څخه وروسته حساب کوونکي، او جزاء ورکوونکي شته په هغو اعمالو چي بندگانو کړي دي.

او دليل يي دا قول د الله تعالى ده: (وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى) النجم ۳۱.

او هغه څوک چي بيا را ژوندي کيدل دروغ وگني کافر کيږي، او دليل يي دا قول د الله تعالى ده: (زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ) التغبين: ۷.

او الله تعالى ټول رسولان هم زيږی کوونکی، او هم ويروونکي را ليرلي، او دليل يي دا قول د الله تعالى ده: (رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ) النساء ۱۶۵.

لمړی پيغمبر نوح عليه السلام، او وروستی حضرت محمد صلی الله عليه وسلم ده، چي خاتم النبيين هم ورته ويل

بري گوني اصول

کيري، او په دې باندې دليل د الله تعالى دا قول ده: (إِنَّا
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ) النساء
۱۶۳.

او هر امت ته الله تعالى رسول را ليرلی، له نوح عليه
السلام څخه نيولی بيا تر محمد صلى الله عليه وسلم
پورې، چې دوى به يواځې د الله تعالى په عبادت باندې
خلکو ته امر کاوو، او خلک يې د طاغوت له عبادت څخه
منع کول، او په دې باندې دليل دا قول د الله تعالى ده:
(وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ) النحل ۳۶.

او په ټولو بندگانو باندې فرض ده چې په طاغوت باندې
کافران شي، او په الله تعالى ايمان راوړي، ابن قيم رحمه
الله وايي: (د طاغوت معنا داده چې په ده سره عبد په خپلو
حدودو کې له خپل معبود، متبوع يا مطاع څخه ور
واوړي).

بري گوني اصول

او طاغوتيان زيات دي، خو سرونه يې پنځه دي: ابليس لعنه الله عليه، او هغه څوک چې هغه ته عبادت وشي او دی پرې راضي وي، او هغه څوک چې خلک خپل عبادت ته را وبلي، او هغه څوک چې د علم غيږو څخه په يو شي د پوهيدلو دعوه وکړي، او هغه څوک چې په هغه شي فيصله وکړي چې الله تعالى نه دي نازل کړي.

او دليل يې دا قول د الله تعالى ده: (لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) البقرة ۲۵۶.

او همدا د (لا إله إلا الله) معنا ده، او په حديث شريف کې راغلي: (رأس الأمر الاسلام، وعموده الصلاة، و ذروة سنامه الجهاد في سبيل الله). ژباړه: د کار سر اسلام ده، او ستنه يې لمونځ ده، او د سر څوکه يې د الله تعالى په لاره کې جهاد ده).

والله اعلم بري گوني اصول پای ته ورسېدل